

ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

VII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2010. VIRÁGVASÁRNAP

Legyen a nagyhét a megújulásnak a hete, legyen valóban a kegyelemnek a hete. Tudjunk imádkozni, elcsendesedni. Tudjunk egyesülni azzal a Jézussal, aki értünk és sokakért vállalta a keresztet. Értünk és mindenkiért, kivétel nélkül odaadta életét. Krisztus szenvedett, meghalt – de a történet ezzel nem ért véget. Krisztus föltámadt a halálból! Ezért az ő nevére hajoljon meg minden térd égen, földön és az alvilágban, és minden nyelv vallja meg Isten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr.

Korzenszky Richárd OSB

Virágvasárnap, 1945. március 25.

1941-ben költözött családom a Mosonyi-Duna parti kis faluból, Mecsérről Tihanyba. Édesapám, Kocsis Géza 14 évig volt ott kántortanító, de valami oknál fogva soha nem ülhetett az orgonához. Amikor meghallotta, hogy a tihanyi apátság kántort keres, azonnal megpályázta az állást. A több száz jelentkező közül az egyházközségi képviselőtestület hármát választott ki, majd a végső szavazás édesapámra esett. Nagyon boldog és büszke volt tihanyi kántortanítói állására. Tihany már akkor is a világ közepének számított. Az iskola épületében kaptunk lakást, ahol nagy örömeinkre már villanyáram is volt.

1945-ben ideért a front, magyar katonákat szállásoltak el az iskolában, ahol élelmiszerraktárt rendeztek be. Az oroszok a déli parton, Zamárdiban voltak már, hangosbemondón átkiabáltak, többször belőttek Tihanyba. A nálunk lakó budapesti menekült család virágvasárnap előtt néhány nappal – mintha megérezte volna a bajt – öcséimmel felköltözött az Óvárba.

» folytatás a 3. oldalon »

A nagyheti szertartások rendje:

Nagycsütörtök

19.30 – Szentmise az Utolsó Vacsora Emlékére

Nagypéntek

15.00 – Keresztúti ájtatosság

a Boldog IV. Károly Kálváriánál

18.00 – Urunk halálának emlékezetére

Nagyszombat – Húsvétéjszaka

19.30 – a Feltámadás liturgiája

Húsvétvasárnap

7.30 – Szentmise

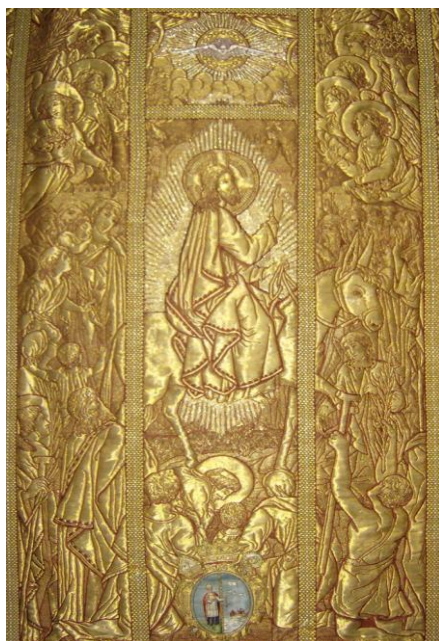
10.00 – Ünnepi szentmise

19.30 – Szentmise

Húsvétől kezdődően

vasárnap és ünnepnapokon

7.30-kor, 10 órakor és 19.30-kor kezdődnek a szentmisék.

50 év szolgálat és hiteles tanúskodás

Szent Benedek atyánk égi születésnapjának ünnepén, 2010. március 20-án tartotta aranymiséjét Maurus atya, aki múlt év őszétől a tihanyi bencés közösség tagja. A papi szolgálatban eltöltött 50 évről, tihanyi benyomásairól kérdeztük az ünnepeltet.

-Maurus atya megítélése szerint melyek voltak ennek az 50 évnek a legfontosabb állomásai?

A legfontosabb az a tizenhárom év volt, amit már papként, de állami működési engedély híjával munkásként töltöttem el. Bizonyára más ember és más pap is lettem így, mint lettem volna e nélkül. Nagyon fontos volt, hogy ennek az 50 évnek a közepén beléphettem a bencés szerzetes közösségbe. Fontosnak tartom a teológia tanári működésemet és természetesen a tíz és félvnyi plébánoskodást.

-Szent Benedek Atyánk ünnepehez kapcsolódva kérdezem, mi vonzotta a bencés szerzetesség felé?

Természetesen a Regula, az a stílus és mód, ahogyan Szent Benedek Atyánk megélte a kereszténységét. » folyt .a 2.old. »

„...Hogy mit szeretek legjobban csinálni? Semmit. - mondta Róbert Gida.

- Hogy csinálsz Semmit? – kérdezte Micimackó, egy darabig elgondolkozva.

- Az ember csak megy, odahallgat olyasmire, amit úgysem hall, és nem ízél semmivel.”

/A. A. Milne/

Kicsit furcsának hangzik, de ebben a nagybőjti írásban a *semmittevésről* szeretnék kicsit elmélkedni. Első hallásra talán nehezen kapcsolódik a semmittevés a nagybőjti előkészületekhez, hiszen arra buzdít minket az Egyház, hogy ebben az időszakban imádsággal, böjtöléssel és jócselekedetekkel készüljünk a Húsvétra.

» folytatás a 2. oldalon »

» folytatás az 1. oldalról »

-Miért éppen Tihanyt választotta a budapesti házfőnökség után?

Tihanyt a győrszentiváni plébánosságom lejártával kértem. Ekkor főapát úr másként döntött. Ez után én már Tihanyt nem kértem. Tulajdonképpen váratlanul ért főapát úr bejelentése. Hogy annak idején ezt kértem, annak az volt az oka, hogy szimpatikus volt számomra az a lelki és szellemi igényesség, amellyel találkoztam itteni vendégeskedéseim alatt.

-Milyen benyomásai vannak atyának Tihanyról, hogy érzi, befogadták, megkedvelték a tihanyi hívek?

Erre a kérdésre talán igennel válaszolhatok. Mélyen meghatott az, ahogyan a hívek aranyisímen részt vettek.

-Van-e valami, amit a sok interjúban, beszélgetésben nem kérdeztek, de úgy érzi, el kell mondania ezen az évfordulón?

Elsősorban a hála a fölséges Szentháromság iránt, valamint az, hogy az életem legnagyobb és legfontosabb ajándékának tartom, hogy az Úr Jézusban hihetek és róla – talán nem egészen hiteltelenül – tanúskodhatok.

Hogy mit szeretek legjobban csinálni?

Nemrég egy speciális iskolában jártam, ahol a gyerekek órarendjében szerepelt a *relaxáció*. A tanár elmesélte, hogy a közoktatásból rossz magatartás miatt kiszorult gyermekek mennyire várják és élvezik a relaxációs órákat. A gyerekek nagy körbe ülnek, *mindegyik kényelmesen elhelyezkedik, és szép lassan ellazítja minden testrészét, majd figyel az egyenletes légzésre*. A vezető tanár segítségével különböző témakörökben kell gondolkodniuk, elmélkedniük ebben az ellazult állapotban. Nagyon érdekesnek találtam. Mi az, ami ezeket a kamasz, kicsit vadóc gyerekeket megfogja ebben a foglalkozásban?

Sokszor halljuk, hogy a mai világ felgyorsult. Minden hangosabb, intenzívebb lett. Van ebben igazság. A gyerekeinket is körbeveszi a sok zaj, a sok információ. (Képek, hangok, programok, emberek...) Ehhez kell alkalmazkodniuk, *ebben a sokféleségben kell „rendet tartaniuk”*. Mikor van időnk arra, hogy mindezek a helyükre kerüljenek? A helyükre nem került dolgok évek múlva is zavart okozhatnak.

Hát valami ilyesmire jó a „semmittevés”. Amikor látszólag a gyerek csak szöszöl, téblábol, nem tesz semmi hasznosat. Megkockáztatom, hogy még csak nem is játszik.

Azt hiszem, ezt megtanulhatnánk a gyerekektől. Hogyan kell néha semmit se csinálni?

Tudom a *lustaság* is nagyon jellemző a mai gyerekekre. De ez csak látszólag mond ellent egymásnak. Érezzük a különbséget. A kiegyensúlyozott gyerek oda tud figyelni a feladatára, elvégzi a kötelességeit, de ugyanakkor tud a maga módján pihenni, vagy ha úgy tetszik elmélkedni, meditálni, végül is „semmit tenni”.

Szeretnénk többet imádkozni, elmélkedni, és szeretnénk, ha a gyerekeink is többet imádkoznának, ha oda tudnának figyelni a lelki rezdülésekre. Hogyan várhatjuk el tőlük, ha sokszor még csak csendben sem tudnak megülni egy darabig? Azt hiszem, innen kell kiindulnunk. *Megtanulni, és megtanítani: megnyugodni, csendben lenni, nem mozgásban lenni. Mi is folyton a következő teendőn, feladaton gondolkodunk*. Szeretnénk, ha gyerekeink kötelességtudó, tevékeny gyerekek lennének. De szeretnénk, ha kiegyensúlyozott, imádságos lelki emberekké válnának. Találjunk módot, időt a semmittevésre.

Az imamódok között ma egyre „divatosabb” a *meditáció*. Hat a testre és hat a lélekre. *Engedi, hogy a belső dolgaink előjöhessenek, megszólítsanak, és rendeződjenek*. Ne sajnáljuk erre az időt a húsvéti előkészületekben. Biztos vagyok benne, hogy a gyerekeknek ez sokkal könnyebben megy! Áldott, csendes szép Húsvétot kívánok mindenkinek! Cs.T.Hanna

Ne úgy legyen, ahogy én akarom...

Ezekkel a szavakkal fogadta el Jézus az Atya akaratát, és indult keresztútjára. Ezt az utat, a szenvedés útját elevenítették fel Nógrádsipek lakói a tihanyi híveknek március 21-én délután. A *Gencsi Szeráf* plébános által megszemélyesített Krisztust a Csokonai-ligetben kísérelték fel a ligetben lévő Golgotáig. Az előadás megrendítő erejét mi sem bizonyította jobban, mint a sok meghatódott arc, könnyel telt szem. Nagybőjti, lelket felkészítő élmény volt mindenki számára. Az előadás érdekessége, hogy Pilátust *Doman Ferenc*, Nógrádsipek polgármestere alakította, akinek ötletéből

három éve *Kelecsényi Tímea* és *Jeszenszki Szabolcs* valósította meg a passiót. A sipeki passió túlmutat egy színpadi előadáson. Megmutatja mire képes egy jó közösség, egy falu lakossága, ha összefog a hit erejével, Isten segítő kegyelméből.

Csizmazia Zsolt

» folytatás az 1. oldalról »

Sokszor halljuk, hogy a mai világ felgyorsult. Minden hangosabb, intenzívebb lett. Van ebben igazság. A gyerekeinket is körbeveszi a sok zaj, a sok információ. (Képek, hangok, programok, emberek...) Ehhez kell alkalmazkodniuk, *ebben a sokféleségben kell „rendet tartaniuk”*. Mikor van időnk arra, hogy mindezek a helyükre kerüljenek? A helyükre nem került dolgok évek múlva is zavart okozhatnak.

Hát valami ilyesmire jó a „semmittevés”. Amikor látszólag a gyerek csak szöszöl, téblábol, nem tesz semmi hasznosat. Megkockáztatom, hogy még csak nem is játszik.

Azt hiszem, ezt megtanulhatnánk a gyerekektől. Hogyan kell néha semmit se csinálni?

Tudom a *lustaság* is nagyon jellemző a mai gyerekekre. De ez csak látszólag mond ellent egymásnak. Érezzük a különbséget. A kiegyensúlyozott gyerek oda tud figyelni a feladatára, elvégzi a kötelességeit, de ugyanakkor tud a maga módján pihenni, vagy ha úgy tetszik elmélkedni, meditálni, végül is „semmit tenni”.

Szeretnénk többet imádkozni, elmélkedni, és szeretnénk, ha a gyerekeink is többet imádkoznának, ha oda tudnának figyelni a lelki rezdülésekre. Hogyan várhatjuk el tőlük, ha sokszor még csak csendben sem tudnak megülni egy darabig? Azt hiszem, innen kell kiindulnunk. *Megtanulni, és megtanítani: megnyugodni, csendben lenni, nem mozgásban lenni. Mi is folyton a következő teendőn, feladaton gondolkodunk*. Szeretnénk, ha gyerekeink kötelességtudó, tevékeny gyerekek lennének. De szeretnénk, ha kiegyensúlyozott, imádságos lelki emberekké válnának. Találjunk módot, időt a semmittevésre.

Az imamódok között ma egyre „divatosabb” a *meditáció*. Hat a testre és hat a lélekre. *Engedi, hogy a belső dolgaink előjöhessenek, megszólítsanak, és rendeződjenek*. Ne sajnáljuk erre az időt a húsvéti előkészületekben. Biztos vagyok benne, hogy a gyerekeknek ez sokkal könnyebben megy! Áldott, csendes szép Húsvétot kívánok mindenkinek! Cs.T.Hanna

Pillanatképek a hittanórákról 5.

A hittanórákon sokat énekelünk. Már az óvodában is. Ők és az első osztályosok hallás útján tanulják meg a dalokat, mert még nem tudnak olvasni. A 4. és 5. osztályba rendszeresen beviszem a Hozsannát (katolikus kottás énekeskönyv). A gyerekek nagyon szeretik. Örömmel szokták mesélni, hogy együtt tudtak énekelni a kántorral a templomban.

Még nagyobb lett az örömem, amikor több tanuló kért névnapra, születésnapra, karácsonyra Hozsannát. El is hozzák magukkal. Gyűjtögetik bele a jutalmul kapott szentképeket. A Bibliából is gyakran olvasunk. Legutóbb egy ötödikes fiúcska kért és kapott 11. születésnapjára egy Bibliát és Hozsannát. Boldogan hozta a hittanórára. Nagyon hálás vagyok ezért a szülőknél.

Boksay Györgyné

Virágvasárnap, 1945. március 25.

1945. március 25-én, Virágvasárnap hajnalán nagy robbanásra ébredtünk, óriási csörömpölés, csattogás közepette kitörték az ablakok, a falak megrepedeztek, bútoraink megrongálódtak. Ez kétszer-háromszor megisméltódott. Egy orosz gép – miután kiderítették, hogy az iskolában magyar katonai élelmiszerraktár van – bombákat dobott az épületre. Egy katona, aki az ajtóban őrködött – ha jól emlékszem Koszorús László volt a neve – meghalt ebben a támadásban. Mi nagyon sajnáltuk, hiszen a katonák jó magyar emberek voltak, kisöcsémnek mindig adtak valami édességet.

Virágvasárnap reggelén édesapám felkereste Vass Alberik plébánost, elmondta neki mi történt, és sajnálattal közölte: Ezen a szép ünnepen sajnos nem tud orgonálni, mert valami lakást kell keresnie családjá számára. 1945.

Virágvasárnapján csendes szentmise volt Tihanyban. Talán éppen a jó Isten akarta így. Ahogy az ünnepi szentmise befejeződött és a nép vonult ki a templomból (valószínű a tömegre figyeltek fel az oroszok), akna csapódott a tihanyi templomba. A lövedék a keresztkút feletti ablakot betörve nagy süvítéssel vágódott az orgonaszekrénybe, a sípok közé. A nagy zajtól, füsttől és üvegszilánkoktól megrémült emberek a karzat alá menekültek. Hála Istennek, senki sem sérült meg. De ha édesapám akkor ott ül az orgonánál, biztosan az akna áldozata lett volna.

A becsapódást hallva a szerzetesek is bejöttek a templomba Gidró Bonifác apát úr vezetésével. Vass Alberik atya látva a megrémült embereket bátorítólag énekelni kezdett: Közelebb, közelebb Uram hozzád/ Boldogan ölelem keresztet át/ Édes lesz az nekem/ Hisz te vezetsz engem/Mindig csak közelebb Uram tehozzád.

Az emberek hazatértek, a még élő szemtanúk soha nem felejtik 1945. Virágvasárnapját és az éneket, amely bátorította, rémületüket oldotta az aknától kapott tihanyi templomban.

Nemsokára a magyar alakulatok kivonultak Tihanyból, az oroszok egy Dzsippel jöttek a faluba, és közölték, senkinek nem esik bántódása.

Édesapám 1948-ig volt kántor az apátságban, miután az iskolát államosították, tanítóként már nem orgonálhatott. De Tihanyt már soha nem hagyta el, ott élt az iskola szolgálati lakásában, amelynek bombatalálata valószínűleg az életét mentette meg 1945. Virágvasárnapján.

Egyházközségi adó 2010.

Hamarosan, remélhetőleg még a tavasz folyamán ismét kopogtatnak az egyházi adót gyűjtő asszonyok. Némi segítséget szeretnénk adni munkájukhoz, és önöket megfelelően tájékoztatni az egyházi adóról. A Magyar Püspöki Kar határozata alapján a 2010. évre szóló egyházközségi adó mértéke keresőként háromezer forint. Természetesen mindenki anyagi lehetőségeit figyelembe véve fizethet, ez az összeg tájékoztató jellegű. Keresőnek számít minden havi juttatásban részesülő személy, munkabérből, nyugdíjból élő állampolgár. Nem számít keresőnek az iskolai tanulmányait végző diák. Az egyházi adó befizetésére több mód is van: Az adót szedő asszonyoknak; a tőlük vagy az apátságban átvehető csekken befizetve; illetve átutalással a 11748069-20057808 számlaszámon. Kérjük, segítségük, könnyítsék az adót szedő asszonyok áldozatos munkáját. *Csizmazia Zsolt*

Egyházközségi Képviselőtestületi Ülés

Az egyházközségi képviselőtestület 2010. február 10-én gyűlést tartott. Ezen elfogadtuk a 2009. évi számadást és a 2010. évi költségvetést.

A továbbiakban megbeszéltük:

- a Maurus atya által vezetett bibliakör megalakulásának és a hívek tájékoztatásának módját; a Kossuth utcáról a templomba vezető lépcső melletti kereszt környékének rendbetételét és gondozását; a temetői kereszt restaurálását; a temető kerítésének festését; a templomhoz vezető lépcsősoron kapaszkodó korlát elhelyezésének szükségességét.

Ez ügyben Richárd atya levelet írt Tósoki Imre polgármester úrnak, aki az önkormányzat anyagi támogatását és a korlát ez évi elkészítését ígerte.

Bakos Péter, Egyházközségi Elnök.

egy, a Műemlékvédelmi Tervtanács által jóváhagyott bejárati rész jelenik csak meg. Ennek számítógépes szimulációját láthatják. Terveink szerint az épület a 2011-es idegenforgalmi szezonra készül el. *Csizmazia Búlsú*

» folytatás az 1. oldalról »

Szieb Józsefné szül. Kocsis Terézia (Babus)

Körtepálinka

Ültettem 40 gyümölcsfacsemetét. Idén lesz 4 éve az első kapavágásnak. Nagy munka volt. Sokat dolgoztam vele, de bizakodással telve csináltam, hiszen ÉN, Bartus Sanyi, az EMBER remek tervet eszeltem ki.

A remek terv így szólt: 20 körtefa, amiből pálinka lesz, s 20 fa mindenféle fajtából, sok sárgabarackkal. ÉN, Bartus Sanyi, az EMBER mindent elterveztem. Ha becsuktam a szemem, magam előtt láttam a sok gyönyörű fát, tele gyümölcsrel. Gellért atya mondott ugyan valami olyasmit, hogy a körtével csak óvatosan, sok vele a baj, nagyon kényes, meg Tihanyban a meszes talajt inkább a sárgabarack szereti, de nem hallgattam rá. Eljött az első tavasz, a fák szépen megeredtek, minden jel arra mutatott, hogy nekem lesz Tihanyban a valaha volt legfinomabb körtepálinkám, csakhogy...

...csakhogy tavasszal tetvek jelentek meg a körtéken, s a kicsi fák kicsi leveleit elpusztították, nyár vége felé gombás betegség támadta meg őket, majd télen a vadállatok rágták le az ágak végét. És ez így megy már a negyedik éve... A többi fát nem támadta meg sem betegség, sem állat, csak a körtéket. Minden fám szépen nő, de a körték megmaradtak kicsi, beteg, satnya fáknak. És tavaly először a sárgabarackfákról annyit szedtem, hogy lekvárnak is jutott belőle...

ÉN, Bartus Sanyi, az EMBER, eleinte küzdöttem a tetvek, a gombásodás, a vadkár ellen. Hogyne küzdöttem volna! Hisz nekem tervem volt, ráadásul a valaha volt legjobb. Zavart, hogy a körték nem úgy viselkednek, ahogyan ÉN, Bartus Sanyi, az EMBER azt elvártam tőlük. 3 évnek kellett eltelnie, hogy rájöjjenek, a gyümölcsösöm olyan, mint az ÉLET. Ha kihagyom belőle az ISTENT, akárhogy küzdök ÉN, Bartus Sanyi, az EMBER, nem jutok előre. Ki vagyok? Mi a feladatom? Mire vagyok alkalmas? Mit vár tőlem az ISTEN? Hiába ültetek körtefát, ha ide a sárgabarack való. Ha életem tele van „körtefákkal”, miért nem cserélem ki „barackra”, hogy bő termést hozhasson?!

Nem vagyunk egyformák. Úgy teremtett bennünket az Isten, hogy mindenki más-más gyümölcsöt hozhasson, ám mindegyik ugyanolyan értékes. Richárd atya szokta mondani: a kifogott hal csak melléktermék a horgászatban, a lényeg a vízpart nyugalma, csendessége és békessége. Ezt folytatva: a gyümölcs csak melléktermék a gyümölcsösömben. Minden évszakban új arcát mutatja a természet, s benne meglátni az

ISTEN arcát. S tanít az ISTEN, engem, Bartus Sanyit, az EMBERT, aki azóta kivágta a körtéket, s új barackot és szilvát ültetett helyettük.

BöbeSanyi

Betlehemes hír

A tihanyi betlehemes gyerekek hálásan köszönik a karácsony előtt betlehemezés közben összegyűjtött adományokat, amiből a szép, de fárasztó napok utolsó estéjén egy pizzát ettek, s a többi 39.000 Ft-ot felajánlották Schenk Andrisnak, hozzájárulva a gyógyulásához szükséges költségekhez.

Ministráns vetélkedő 2010.

Nagyon vártuk már, hogy idén is részt vehessünk a ministráns vetélkedőn. Jan. 23-án délután 3 órára hívtak bennünket az apátság tetőterébe, ahol 4 csapat mérhette össze tudását. Voltak villám kérdések, tesztek, majd a Legyen ön is milliomos játék mintájára készült Legyen ön is Teológus játékkal mérhettük le tudásunkat. A zsűri: Maurus atya, Boksayné Éva néni, Luca, Áron, Danika, Máté nagyon igazságosan pontoztak! Az utolsó játék kincskereső volt, amit mindenki nagyon kedvelt. A vetélkedés végén az Erzsébet-kör jóvoltából sok süti várt minket. Én nagyon jól éreztem magam és remélem, hogy jövőre is ott lehetek.

Csizmázia Flóra

Kerületi hittanverseny Nemesvámoson

Idén március 13-án került megrendezésre a hittanverseny első, kerületi fordulója Nemesvámoson. 11 kislapsós (4.-6. osztály) 10 nagyfapsós (7.-8. osztály) és két középiskolás csapat indult ezen a megmérettetésen. Tihanyt két kislapsós, egy nagyfapsós és egy középiskolás csapat képviselte. Mielőtt elkezdődött volna a verseny, keresztutat imádkoztunk. Jó volt együtt lenni. Ezután mindenki elfoglalta a helyét, megkaptuk a feladatlapokat. Másfél óránk volt a teszt kitöltésére. A verseny végeztével vendéglátóink teával és szendviccsel kedveskedtek nekünk.

Jól éreztük magunkat, még egyszer köszönjük.

Csizmázia Luca

Bibliakör az apátságban

Minden hónap második és negyedik csütörtökjén 17.30 órai kezdettel bibliafoglalkozásokat tart felnőtteknek Maurus atya, az apátság társalgójában. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Örömmel értesítjük a Kedves híveket, hogy elindult a Tihanyi Egyházközség internetes hírlevele. Az oldalon friss híreket, aktualitásokat olvashatnak az egyházközség életéről. A hírlevélre jelentkezni, feliratkozni a http://tihany.osb.hu/egyhazi_kozseg.htm címen lehet, ahol részletes segítséget találnak a csatlakozáshoz.

A Tihanyi Római Katolikus Egyházközség időszakos lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztők:
Bartus Sándor
Csizmázia Zsolt
Cs. Török Hanna
Horváth Terézia

Tihanyi Bencés Apátság

Programok 2010. II. negyedév

Pünkösdi áhitat: május 23. 17.00

Tetőtéri esték (mindig pénteken 18.00)

Április 30.

Az egyházak társadalmi szerepvállalása
(Platthy Iván)

Május 21.

EGÉSZ-ség – elég-e, ha a tetet gyógyítjuk?

(Dr. Egri László)

Június 11.

„Hajt az idő gyorsan...”

(Korzenszky Richárd OSB)

Keresztelések:

2009. dec. 27.

Mihály Ferdinánd

Dr. Bede Péter és Dávid Tünde gyermeke

2010. márc. 14.

Szamóca Zselyke Mária

Csizmázia Búlcú és Mali Katalin gyermeke

† Halottaink:

Végh Pál

Papp Zsuzsanna férje

élt: 53 év

Baranyai Anna

Baranyai Ferenc özvegye

élt: 86 év

“Hozsánna a Dávid Fiának!”

Mt. 21:1-11

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

A Nagyhét első napjához értünk, hiszen a húsvéti ünnepkör virágvasárnapkal kezdődik. Virágvasárnaphoz mi már csak úgy közeledhetünk, hogy nagypéntek felől nézzük az eseményeket, hiszen ismerjük a Biblia leírását mindarról, ami történt. Aki ma a keresztyénséggel találkozik, az nem a virágvasárnapot ünneplő tömeget látja, hanem olyan embereket, akik nagypéntek utáni tapasztalattal rendelkeznek. Akik már tudják, hogy kicsoda Jézus, és tudják, hogy mit tett a golgotai kereszten minden emberért. Annak a szomorú szenvedéstörténetnek a kezdete indult el virágvasárnap, amelynek a vége az a kereszthalál lett, ami váltság mindenki számára ezen a Földön. De ezt ott, akkor, Jézuson kívül senki más nem tudta. A legtöbbször szívében – akik ott ünnepeltek – az a vágyakozás volt s az a váradalom, hogy Jézus odaáll a csapatok élére, a zélóták görbe késeit elövehetik a ruhájuk redőiből és végre megindul a felkelés, helyreáll a rend, mint ahogy korábban volt, tehát Jézus kiűzi a római megszállókat. Szamárháton – ez a békességet jelképezte – és nem lóháton, mint hadvezér, de mégis királyként vonult be Jézus a fővárosba. S miközben gyülekezett a nép, jöttek le a hegyekből, s a Galileai tenger partjáról Jeruzsálembe ünnepelni, aközben Jézus szívében egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy Őt az Atya azért küldte, hogy elvégezze a megváltói munkát, hogy kiigya a keserű poharat. A legtöbb embert igencsak vékony szál fűzte Jézushoz. Ott a tömegben nagyon könnyű volt együtt menni a többiekkel, mi is talán így vagyunk. A sikeres emberek tömegében jobban érezzük magunkat. Amíg csak arról beszéltek, hogy Jézus nagy tanító, gyógyító és csodatévő, addig tömegével mentek utána az emberek. Na de egy vesztes csapatban? Ott már nem olyan kellemes

haladni. A virágvasárnapi tömegben hallelujázni Jézus mögött, abban nincsen semmi kockázat, de amikor az élet forogtatában, homályos időszakaiban, vagy mélységeiben kérdeznek meg valakit arról: “Te keresztyén vagy-e?” Ott azt válaszolni, hogy igen, itt is, most is, Jézus az én Uram, hát ez hit nélkül nem lehetséges!

A mai világban szívesen kérdeznek meg híres embereket arról, hogy ki, mit gondol az élet nagy dolgairól? Lekciónkban azt olvassuk, hogy: “néhány görög is jelentkezett a tanítványoknál, és azt mondták: látni szeretnénk Jézust.” Jézus híres emberré vált, holott Ő ezt sohasem akarta. A maga szemében nem volt az, de másokéban igen, ezért követték sokan. Mi volt jellemző Jézus diadalmenetére? Az, hogy tántoríthatatlanul haladt a Golgota felé. Megtévesztő, nem? Dicsőséges menet sok emberrel, az eleje csodálatosan szép...na de a vége? Beteljesedett Jézuson az, amit a próféták mondtak. Az Isten országának a fennmaradása csak ezen a módon volt lehetséges! A mi istentelen lényünk, életünk alapvetően semmi hálás dolgot nem tud produkálni. Amíg valakinek jól megy a sora, ott áll az Isten mellett, s amikor rosszul megy, akkor elhagyja Őt. Ott vagyunk az Isten oldalán, mint vallásos emberek, de amikor ez már valamilyen áldozathozatalt követel, sokan meggondolják, hogy maradjanak-e. Jézus tudta, hogy meg kell halnia a bűnökért és a bűnösökért. Mi pedig születésünktől fogva tiltakozunk a halál minden formája ellen. Alapvetően ebben sincs talán semmi kivetni való, mondhatnánk normális dolog, de leginkább az ellen szoktunk tiltakozni, amikor az akaratunknak kell meghalni az Isten akaratával szemben.

A Biblia azt mondja, hogy még a jóért képes valaki az életét odaadni, de millió és millió bűnös emberért senki sem. Jézus a halálával tette szavahihetővé az életét. Amikor itt élt a Földön, sokan nem figyeltek rá, és nem érdekelték az emberek nagy részét, hogy mit is tanít. De amióta tudják, hogy Jézus meghalt – úgy, ahogy mondta és tanította – azóta már sokan (fel)figyelnek Rá. Ez az „ember” nemcsak beszélt, hanem meg is cselekedte azt.

Hozsannázni és ünnepelni, talán megy a saját erőnkől is, de meghalni – ha kell – az Isten akaratáért ... ez az Isten ereje nélkül semmiképpen nem lehetséges. Amíg látványos volt a vonulás, az ünnep, nagy tömeg ment Jézus után, de amikor kezdte kiűzni az árusokat a templomból, kevesen maradtak. Bizony csak annak a keresztyénségnek van értelme és létjogosultsága, amelyik nemcsak lelkesedni tud, hanem cselekedni is! Ha csak lelkesedünk, de nem engedelmeskedünk és nem lépünk a tettek mezejére, nem sok értelme van annak, hogy mi Krisztus-követőknek nevezzük magunkat. Ezért szól valamennyiünkhöz ma is a legfontosabb virágvasárnapi kérdés: **te meddig méysz együtt Jézussal** A “Hozsanná”-ig? A “Feszítsd meg!”-ig? Vagy pedig addig, míg meglátod az üres sírt, az elhengerített követ, s őszinte, vidám szívvel tudod mondani: **nincs itt, mert FELTÁMADT!** Nagyon lényeges tehát, hogy ne álljunk meg útközben, ne váljunk lelki útonállókká, hanem követve Vezetőnket, ki tudjuk mondani a megerősítő szavakat: **plus ultra**, azaz: **van tovább!**

Áldást-békességet, a feltámadásban megerősödött húsvéti ünnepszentelést kíván:

Császár Attila református lelkész

REFORMÁTUS ISTENTISZTELETEK
RENDJE:

Március 28-án, VIRÁGVASÁRNAP,
du. 2 órakor

Április 2-án, NAGYPÉNTEKEN,
de. 10 órakor !

Április 4-én, HÚSVÉT I. napján ünnepi
istentisztelet
ÚRVACSORAOSZTÁSSAL du. 4 órakor !

Április 18-án, du. 2 órakor

*"Azon a vasárnap
ujjongtak a pálmák,
mert a megváltásnak
messiási álmát
valósulva látta
Jeruzsálem népe,
Jött Jézus....lepleket
dobtak le elébe,
s lengettek fölötte
büszke pálmaágai
azon a vasárnap."*

(Kunszery Gyula)

